

SVARTLÖGAS VISE

Af Sanne Flyvbjerg

1.

En kævle blir gjort fast på en bloksavsvogn
Jow gaster, vi må save planker!
Ved kanten af en dok der i Karlskrona sogn
Jow gaster, vi må sætte planker på!

Snart rejser sig en stævn på en lægtvandsbåd
Jow gaster, vi må slibe, smøre!
På dækket lukkes nådder med bomuldstråd
Jow gaster, vi må koge, smøre beg!

Hun er den sidste søster, bygget op af træ
Træet er en del af et forsvar!
Hundredtusind miner svæver under vand
Felter i et magnetisk mineland!

2.

Svartlöga kigger altid ned mod havets bund
Jow gaster pibes ind på dækket!
Tavs og altid tjenende stryger hun
Jow gaster stå nu ret på dæk, halloj!

Hun vender sig i renden nu for fjerde gang
Jow gaster, der er mål i sigte!
Kabler trækkes med rundt i en agterklang
Jow gaster, gør jer klar at sigte nu!

Når skæredragens knive stryger gennem vand
mærker dette fartøj sit formål!
Motoren er dæmpet, uden vibration
kan hun styre minernes eksplosion!

3.

Da krigen er så kold som en decembersne
Jow gaster, gør jer klar at hale!
må hjertet sige fra i motorhavari
Jow gaster, paravaner hales ind!

Svartlöga hun bugseres nu til dokken ind
Jow gaster, vi må rense motor!
Saltet drypper ned af hendes egekind
Jow gaster, vi må skifte motor ud!

Man skifter hendes hjerte, renser hendes blod,
giver hende plads til en sonar!
Nye nyttepligter, stadig stille vagt
Hun skal lytte dybt i en ubådsjagt!

4.

Efter tusindvis af sømil lagt på salten spejl
Jow gaster, hun er svær at drifte!
Svartlöga viser tegn på nye hjertefejl
Jow gaster, hun må helt af driften ud!

Hun købes af en tømrebajs fra Kattegat
Jow gaster, gør jer klar at drømme!
Og snart har et nyt øre i Svartlöga fat
Jow gaster, selv et skib kan drømme med!

*Hun kan høre sæler, hun kan høre sagn
synge mellem brakvandets alger!
Meget mer end miners lever under vand
Kursen den er sat mod et andet land!*

5.

Man rejser da to master fra Svartlögas dæk
Jow gaster, vi må slibe, smøre!
Og fire hvide sejle, der blæser krigen væk
Jow gaster, vi må skrabe, smøre lak!

Men trods nye, fine klæder og nyt bronzespil
Jow gaster, der er nok at trimme!
glemmer hun dog ej hvad hun er kaldet til
Jow gaster, vi må skøde, trimme sejl!

*Hun vil stryge vande, hun vil æe sø,
altid vil hun sigte mod dybden!
Men ingen jern og panser, nu skal hun ha fred
til at høre havbundens faunakvad!*

6.

I tretten år der bærer hun et fællesskab
Jow gaster, gør jer klar at synge!
Hun har lært at sejle som kulturformat
Jow gaster, vi må alle synge med!

*La la la la la la la la la la la
La la la la la la la!
La la la la la la la la la la la
La la la la la la, halloj!*

*Ikke bare tjener, ikke bare tavs
tør hun drømme lidt om Atlanten!
Hun har skiftet mine, hun har skiftet flok
Hun kan lægge fra mod et drømmetogt!*

7.

Men eventyr kan få en meget voldsom pris
Jow gaster, lige vest for Holland!
Og drømmen slutter brat med et skibsforslis
Jow gaster, lige ud for Hollands kyst!

Nok hører hun, at fronterne bygger op
Jow gaster krænger ned mod søen!
Men sejlet er for tungt for hendes lægtvandskrop
Jow gaster lægger sig i søen ned!

*Nu ruster hendes hjerte, knækker hendes mast,
trykket under tre atmosfærer!
Hun har rapporteret alt om søens bund
Nu må hun selv tjene som havbundsfund!*

8.

Hun hviler sig i dyner af fisk og sand
Jow gaster, der er vand til alle!
Da vækkes hun fra søvnen af et selespand
Jow gaster, der er salt til alles kind!

Svartlöga blir nu hævet fra søen frem
Jow gaster, gør jer klar at pumpe!
Nu er det vist tid til at hun sejler hjem
Jow gaster, vi må rense, pumpe blod!

*Mat og nok lidt havgal mindes hun sin søvn,
hun kan høre havfolket synge!
Hun blev døbt af dybet, modnet af sit fald,
stadig kan hun mærke sit hjertes kald!*

9.

Snart pynter man en stævn på en lægtvandsbåd
Jow gaster pibes ind på dækket!
Besjælet med en krone af piletråd
Jow gaster, stå nu ret på dæk, halloj!

Nu taler hun ved kajen her i Ebeltoft
Jow gaster, gør jer klar at lytte!
Hver planke er jo mættet med fortællekraft
Jow gaster, vi må alle lytte med!

*Årene med våben, dagene med storm,
stærkere for hver en forvandling!
Dybt i hendes stemme lyder hendes træ;
altid er der mening fra bunden -
Aldrig mæt af dage, stadig fuld af håb
Hun er nu et skib i en saga!
Ingen tunge miner her i denne havn
Livet må bestå i Svartlögas navn!*